

1.

– Ez egy bankrablás! Mindenki azonnal feküdjön le a földre! – Ordította a csuklyás középmagas férfi, miközben eszeveszetten hadonászott a pisztollyal, amit az imént zsákmányolt a biztonsági őrtől. Két társa, akik arcát szintén álarc takarta, a bejáratnál nyomatékosították felemelt fegyverükkel a tényt, hogy igen, itt valóban nem játékról van szó. Közben pedig egy negyedik álarcos szaladt hátra az irodák felé, ellenőrzésük alá vonva az egész területet.

Az ügyfelek rémülten hasaltak le a padló bordó kárpitjára, sokan közülük kezüket ösztönösen fejük fölé téve. Így tett Barbara Stone és vele tartó főnöke, Justin Johnson is, akik szintén céges pénzügyeket intézni jöttek a bankba.

A fekete ruhás támadó fürgén ugrott át a pénztár előtti pulton, odadobva két terepszínű válltáskát a bank pénztárosának.

– Tele kérném! – Mondta a rabló immáron gúnyos hangon, fegyvert szorítva az ötvenes éveit taposó rémült hölgy homlokához.

– De a kasszában csak ennyi van, és az időzár...

– Nem érdekel! Nyisd ki azonnal! – Rivallt rá a csuklyás, miközben a negyedik rabló kiterelte az irodában dolgozó alkalmazottakat is az ügyféltérbe.

Barbara is hátranyúlt, hogy kikapcsolja melltartója pántját. A finom ruhadarab némán hullott le a szőnyegre, miközben magán érezte főnöke kíváncsian fürkésző tekintetét. Már csak az aprócska tanga volt rajta, amikor valami hűvöset érzett a tarkójánál. Igen, az egyik rabló pisztolyának csöve volt az. Barbara tudta, nincs más lehetősége, a bugyijától is meg kell válnia, ha élve akar innen kijutni. Megfogta utolsó ruhadarabjának pántját, és ügyetlenkedve lehúzta, miközben másik kezével az ágyékát igyekezett rejtegetni. A pisztoly tarkójánál lévő csőve kellő motivációt szolgáltatott ahhoz, hogy túltegye magát szégyenérzetén, és végül kilépjen a tangájából. A mögötte álló férfi elégedetten nyugtázta a mozdulatot, majd lezseren dobta be a dobozba a fehérneműt.

Ez azonban nem volt elég. Barbara csinos, vékony nő volt, nyilván a rablónak is megtetszett, mert pisztolyával eltolta kezét az ágyékáról, utalva arra, hogy ő bizony látni szeretné minden intim testtáját.

Barbara ott állt meztelenül egy tucat ember előtt, akik mind őt bámulták és azt hitte itt és most megnyílik alatta a föld. Sosem szégyellte magát még ennyire, ráadásul mindez Justin szeme láttára is történt, aki persze kihasználva a lehetőséget, le nem vette róla a tekintetét. Borzasztóan kellemetlenül érezte magát, hiszen a férfiak zöme most már őt bámulta, neki pedig ott kellett állnia kitárulkozva, teste rejtett zugait is nyilvánosság elé tárva.

A rabló szabad kezével hátrafésülte Barbara hosszú szőke haját, végigsimított a mellén, érdes ujjával tett pár kört a bimbók körül, majd kezével lejjebb kalandozott, végül pedig egy határozott mozdulattal benyúlt az összeszorított combok közé. Hozzáért a csiklójához, kissé

2.

– Mégis mit képzelsz magad? Holnap reggelre legyen a jelentés az asztalomon. És nem érdekel, hogy ki viszi haza a gyereket az óvodából, vagy miért nem fér hozzá a szükséges adatokhoz. Most pedig takarodj ki az irodámból! – Ordította Barbara a szokásos fölényes hangján.

Szerencsétlen George fülét-farkát behúzáva, megsemmisülten nézett főnökére, miközben azon morfondírozott magában, hogy meddig képes még kibírni ezt a kiállhatatlan nőt. Nagyon elege volt már mindebből, és úgy érezte kezd betelni a pohár. Most már itt lenne az ideje, hogy valaki móresre tanítsa ezt a perszónát. Attól, hogy szőke és csinos, még nem teheti meg ezt vele. És nem csak vele, másokkal sem. Eldöntötte, hogy ez a nő nagyon meg fog fizetni mindazokért a megaláztatásokért, amiket vele és a többi kollégájával tesz. A terv pedig már kezdett is körvonalazódni a fejében.

De George most csak nézte az asztal túloldalán pöffeszkedő nőt, mást nem tehetett. Tudta, ha a feje tetejére áll, Barbarának az sem lesz elég jó. Igazság szerint a nőnek semmi és senki nem volt elég megfelelő, és ez alól egyetlen beosztottja sem volt kivétel. Az Isten mentsen meg bárkit egy ilyen felettestől.

val vagy folytatjuk, vagy pedig vállalod a még szigorúbb büntetést és befejezzük kettesben? – Kérdezett vissza Lisa, miközben Barbara csak nézett nagyokat, hogy miről is van itt szó. Miféle játék, mi az, hogy engedelmeskedni kell, vagy büntetés? Mibe csöppent bele? Nem tudta mire vélni a dolgot, de ettől függetlenül izgatta a szituáció. Ő is főnök volt a munkahelyén, neki is engedelmeskednek az alkalmazottak, de ő más kommunikációs módszert használ.

– Igenis úrnóm. Ha úgy szeretnéd, akkor természetesen folytatjuk. – Válaszolt vissza Walter, teljesen meghunyászkodva.

Az úrnóm szóra azonban már Barbara is felkapta a fejét, és kérdőn nézett Lisára, hogy ez most mi is akar lenni. Lisa meg sem szólalt, csak biccentett egyet, jelezvén, hogy Barbara inkább Walterre figyeljen.

Walter vöröslő arccal kezdte lehúzni az alsónadrágját, majd levéve azt, rátette a többi ruhája tetejére. Lehajtott fejjel, csendben állt a két nő előtt anyaszült meztelenül, akik közül ugyan az egyik a barátnője volt, aki előtt nem volt mit szégyellnie, de a másik nőt nem is ismerte, tíz perccel korábban látta őt életében először.

A furcsa azonban nem is Walter meztelen teste volt, hanem az, amit a péniszén viselt: egy rácsos fém ketrecszerűséget, rajta kis lakattal. Igen, ez egy férfi erényöv volt. Barbara képeken, illetve a szexshopban már látott ilyet, de élőben, használat közben még nem.

Nem bírta megállni, hogy ne nevesse el magát.

– Ez nagyon tetszik! – Ujjongott. – Hát ezek szerint ezért ment ilyen nehezen a dolog és ezért vagy ilyen szófogadó. Most már mindent értek! És milyen jól áll

kedvesebb stílusban, majd folytatta: – Elnézést, odabent a félhomályban fel sem tűnt, hogy ön milyen csinos!

– Köszönöm szépen, biztos a fényviszonyok teszik. – Válaszolt Barbara, miközben pontosan tudta, hogy odabent alig valamivel volt sötétebb, mint a lift előtti folyosón. – Talán túl sok sminket tettem volna? Vagy erős volt a rúzs? Esetleg mégis csak mások a lámpák idekint? – Morfondírozott magában, miközben az ajtó becsukódott a háta mögött és a lift elindult vele lefelé, Alex pedig ott maradt megvárni a következőt.

Hétfőn Barbara első dolga volt, hogy behívatta magához Joe-t, akit a szokásos lekezelő hangnemében fogadott. Sem helyel nem kínálta, sem köszönni nem köszönt. Sehhol sem volt már az a mézesmázos stílus, ami a partin jellemezte.

– Ide figyeljen Joe! A partin beszélgetett egy Alex nevű férfivel. Mennyire közeli partnerünk, mit lehet róla tudni?

– Sok mindenkivel beszélgettem. Nem is tudom, mire gondol pontosan. – Válaszolt a férfi hűvösen.

– Ne játssza itt a szerencsétlent. Nagyon is jól tudja, hogy kiról van szó. Alex Black-ről.

– Ja, Mr. Black. Ő az ENGR Technologies fejlesztési igazgatója. De hogy tulajdonos is-e, vagy csak alkalmazott, azt nem tudom. Nem olyan komoly partner, csak kisebb tételben rendelnek tőlünk. Azt hiszem tavaly olyan nyolcvanezer dollár körüli volt a forgalmuk nálunk, de korrektül, határidőre kifizetik mindig a rendeléseket.

– Ne a számokat mondja, Joe! Tudja, hogy mire vagyok kíváncsi.

– Lényegében igen. – Válaszolt Justin flegmán megvonva a vállát.

– Nézze, tudom, hogy a főnököm, és maga mondja meg, hogy mit kell csinálnom, de szerintem ez nincs benne a munkaköri leírásomban.

– Ezt pont ön mondja? – Kérdezett vissza gúnyos hangon a férfi.

– Miért, mire akar célozni?

– Tudjuk mindketten, hogy miről van szó, ne adja itt az ártatlant. – Válaszolt Justin, majd óvatosan megfogta a nő kezét és áthúzta a combja tövéhez. – Mit szólna hozzá, ha felmennénk az új lakásomra, és megmutatnám a kilátást is?

– Én pedig mutassam meg a belátást? Ugye? – Kérdezett vissza Barbara feldúltan, miközben dühösen visszahúzta a kezét és beletúrt a hajába.

– Hát, ha már így felajánlotta, akkor azt is lehet. Úgy tudom, hogy kirúgta azt az izomagyú Billt és most egyedül van. De emiatt ne szomorkodjon, nem is illet magához.

– Lehet, de ezt hadd döntsem el én! – Válaszolta a nő felháborodott hangon.

– És mit szólna egy kis fizetésemeléshez? Megdobnám száz dollárral a fizetését, ha kedvesebb lenne velem.

– Csak száz dollárral? Annyiért nem áll az alku.

– Nocsak, ezek szerint állhatna, csak nem ennyiért?

– Nem játszunk ilyet, ne is próbálkozzon tovább! – Állította le Barbara a férfit, de az hangnemet váltott. Fenyegetőbb és még kellemetlenebb lett.

– Ne adja itt az ártatlant, sok mindent tudok magáról. Nem is tudja mennyit.

csak alig fél órája ismer. Lehet, hogy a négy pohár ital tette, de most valahogy úgy érezte, ráfér egy görbe este.

– Csak így, rendben? – Kérdezett vissza a férfi mosolyogva. – Ezek szerint akkor mégsem gond, hogy gyors a tempó?

– Most akkor le akar beszélni róla? Menjünk át, még mielőtt meggondolom magam. – Válaszolta Barbara kissé pityókásan, és már állt is fel a székből.

A férfinak sem kellett több, gyakorlott volt az egyéjszakai kalandok kezelésében. Hamar átsétáltak a hotelbe, ahol a lifttel pillanatok alatt felértek a tizenharmadik emeletre. A férfi kinyitotta a szoba ajtaját, majd előre engedte Barbarát. Felakasztotta a fogasra a zakóját, majd Barbara mellé lépett, és elkezdte kigombolni a blúzát. Neki sem kellett több, ő is ezt tette alkalmi partnere ingével. A férfi már Barbara melleit csókolgatta, majd határozott mozdulattal rámarkolt a fenekére. Csakhamar a nadrág és a szoknya is lekerült róluk, a férfi végigsimította Barbara testét, miközben a nő a nyakára adott egy érzéki csókot. Így jutottak el az ágyig, ahol a férfi már le is kapta magáról az alsónadrágot, majd hanyatt fektette a nőt.

Barbarán már csak a bugyi volt, de ekkor eszébe jutott valami. – Úr Isten! A karika odalent a lakattal! Ez nem lehet igaz! A fene vigye el. Így nem fog összejönni semmi. Jobb, ha ezt a pasi meg sem látja. – Dühöngött frusztráltan magában, miközben felpattant az ágyról és az ablakhoz sietett, mintha csak friss levegőt akarna szívni, ami most való igaz, rá is fért volna.

– Most meg mi történt? Valami baj van? – Fordult kérdően felé a férfi, miközben a szerszáma már majdnem teljesen harcra kész volt.

franciaágy összetolva. Szexhinta több szobában is volt, illetve szíjak, láncok, kötelek és különféle fenyítőeszközök lógtak a falakon. Némelyik szoba igencsak félelmetesnek hatott, szinte egy középkori börtönhöz hasonlított, de volt olyan is, amelyik egész modern stílusban lett berendezve.

Miután Barbara alaposan szemügyre vette a klub minden zugát, visszament a bárba, megivott pár Martinit néhány nagyjából vele egyidős lánnyal, majd miután Lizák is előkerültek, kerestek maguknak egy kényelmes kanapét a színpaddal szemben, ahonnét jól láthatták a nem hétköznapi előadást.

Az esti műsor egy gondosan felépített ívre volt felfűzve, a bevezető rúdtáncot egyre izgalmasabb előadások követték, ügyelve azok optimális időtartamára is. Mindegyik extrémebb volt egy picit az előzőnél, viszont a végére még annak is megjött a kedve, aki csak nézelődni jött. A program egy chippendale show-val és sztriptízzel kezdődött, amit latex bemutató követett.

Ezt követően egy pár lépett a színpadra, ahol a férfi a nőt módszeresen, a legrafináltabb, tengerészek által is megirigyelhető módon gúzsba kötötte. A tisztességes mennyiségű kötél meg is tette a hatását, szegény nő mozdulni sem tudott a produkció végére.

A kötözős bemutató után egy latexbe öltözött fekete hajú domina láncon, négykézláb, vezetett fel egy idősebb férfit, akár egy kutyát, aki a fém nyakörvön kívül csupán egy erényövet viselt. A férfi a színpadon kényeztette úrnőjét, először csak a csizmáját nyalta, majd végig a combját, végül pedig élvezésig a punciját. A domina aztán hálája jeléül kíméletlenül tökön rúgta a pasit, aki meg-

parancsol másoknak, hanem pont az ellenkezőjére vágyott. Egy erős férfira, akinek alávetetheti magát az akaratának, aki mellett nem neki kell döntéseket hozni, és aki mellett végre gyenge nőnek érezheti magát. És még egy másik lényeges kérdés is nyitva maradt: Mi lesz a karikákkal a lába között? Mivel már egészen megszerette a kis testékszereit, végül úgy döntött, hogy saját maga vesz rájuk egy csinosabb lakatot, s a biztonság kedvéért amikor elmegy otthonról ráteszi azt a karikákra, a kulcsot pedig otthon teszi el egy biztonságos helyre.

Ahogy kitalálta ezt a tervet, egészen izgalomba jött, pedig ekkor még nem is gondolta, hogy ha majd a valóságban is így fog járni dolgozni, úgy még inkább az lesz.

10.

Barbara alig hogy beért a munkahelyére, főnöke máris hívatta. Az igazgatói iroda a legfelső szinten volt, ezzel is szimbolizálva a vezető státuszát. A tágas helyiség hatalmas ablakain csak úgy ömlött be a fény. Mr. Johnson, azaz Justin, háttal ült az ablaknak, de amint Barbara belépett, helyet kínálta a nőt, és ő is átült mellé a tárgyalóasztalhoz.

– Nos, kedves Barbara, gondolom sejti, hogy miért hívattam.

valószínűséggel nem először fognak szembesülni olyan látvánnyal, amit Barbarának is nyújtania kell.

Egy szűk óra múlva meghallotta a jól ismert csengőhangot. Barbara bátortalanul lépett az ajtóhoz, finoman szólva is frivol öltözékében. Már a kilincsen volt a keze, amikor megszólalt a belső vészcsengő. – Már megingt mit csinál? És ha egy erőszakos szatír az, aki ettől kedvet kap és megerőszkolja? Vagy nem is a futár, hanem az iskolai focicsapat áll az ajtóban, hogy adja vissza a kertjébe rúgott labdájukat? – Merengését az újabb csengetés türelmetlen hangja szakította félbe. – Na jó, legyen egy jó napja ma valakinek. – Azzal lenyomta a kilincset.

Az ajtóban egy fiatal, húsz év körüli srác állt, fején bukósisakkal, kezében a pizzás dobozzal.

– Ö... – próbált kipréselni valamit a torkán – Meghoztam a pizzát, amit rendelni tetszett. – Dadogta a fiú, miközben a szemét nem tudta levenni Barbara melleiről. A fekete, áttetsző selyem ugyan elfedte Barbara testét, mégis a sejtelemes textil alatt nem lehetett nem észrevenni a kívánatos rózsaszínű bimbókat. A látvány olyannyira megigézte a srácot, hogy ha Barbara csak annyit mondott volna, hogy köszönöm és fizetés nélkül becsukja az ajtót, a fiúnak az sem tűnt volna fel. Barbara valóban nagyon szexin festett ebben az öltözékben, ezt nem lehetett vitatni, nem véletlenül állt kőbálvánnyá dermedve a pizzás fiú sem.

– Köszönöm. Itt egy húszas, a többit megtarthatod. – Nyújtotta oda a fizetséget Barbara, majd azzal a modulattal csukta is be az ajtót, megfosztva a srácot a látvány további gyönyörétől. A fiú nagy valószínűséggel még jó ideig állhatott az ajtó előtt elmélázva a látottakon,

– Most már csak Martin. – Mosolygott rá Barbarára, aki végre megpillanthatta azt a férfit, akinek ezt a fergeteges estét köszönhette.

– Köszönöm Martin.

– Én köszönöm neked. Nem sok ilyen szófogadó kislányt hord hátán a föld, mint te.

– Hát kislány már nem vagyok, de valóban megpróbáltam szófogadó lenni. De kérdezhetek még valamit?

– Persze.

– Ki adta a feladatokat?

– Szerinted?

– Feltételezem, hogy te voltál.

– Akkor maradjunk ennyiben. És szeretnél még feladatot.

– Azt hiszem most egy darabig elég lesz. – mosolyodott el a lány.

– És mi lenne, ha esetleg ezentúl személyesen kapnád őket?

– Beszélhetünk róla. – Vágta rá szinte azonnal Barbara, majd elfordította a tekintetét és a fényes fapadlót bámulva elmerengett. Alex jutott az eszébe, pár napja még titkon abban reménykedett, hogy hátha mégis meggondolta magát és hozzá kell majd eljönnie az utolsó feladat során. Így aztán még hozzátette: – De erre hadd adjak később végleges választ.

Aztán belátta, hogy ezen túl kellene már tennie magát, az élet megy tovább, és lám-lám, most itt egy másik férfi, aki szinte tökéletesen megfelel azon kívánalmainak, amiket nemrég elképzelt magában.

Szoknyáját megigazította maga alatt, majd kérdően a főnöke felé nézett, de még mielőtt egy hang is kijöhetett volna a torkán, Justin is megszólalt.

– Igen, mint ahogy nemrég mondtam, mint megbízott operatív vezérigazgató helyettes, önnek a vállalat érdekeit kell mindenek előtt szemmel tartania. A vállalatnak pedig az az érdeke, hogy minél nagyobb nyereséget termeljen. Jelenleg pedig a kollektív szerződés a fenntartható fejlődés gátja. A késések és túlórák szabályozása túlságosan engedékeny, a béren kívüli juttatások magasak, illetve számos olyan felesleges dolgot is finanszíroz most a cég, amik nem kötelezőek és csak a profitot csökkentik. Nem is értem, miért mi álltuk például a munkába járás költségeit! – Állt fel a székéből szinte felháborodottan Justin, majd tenyerével az íróasztalára csapott. – Szóval ezeken a jövőben mind szigorítanunk kell, de ezt előbb át kell venni a szakszervezeteken is.

– De uram, ez...

– Számítok önre, Miss Stone! – Szakította félbe kemény higgadsággal Mr. Jonson, meg sem várva, hogy mit akar mondani Barbara, majd az ajtóhoz lépve rögtön ki is nyitotta, jelezve, hogy részéről befejezettek nyilvánította a megbeszélést.

Barbara csendben somfordált vissza régi irodájába. Fél évvel ezelőtt repesett volna a boldogságtól, hogy ekkora lehetőséghez jut, a feladatot pedig szó nélkül verte volna át, ha kell kirúgással vagy a beosztás ellehetetlenítésével megfenyegetve az ellenkezőket. De most hirtelen eszébe jutottak az erdőben történtek, Gabriel szavai, cinikus válaszai az ő ottani védekezéseire, a gúnyos beszélgetés, majd az azt követő néhány nap megpróbáltatásai. Nem is

– Te teljesen hülye vagy! Tudod, hogy nekünk is ügyfeleink. Hogy nézek a szemükbe majd, amikor tárgyalnom kell velük?

– Az más. El tudják különíteni a munkát a magánélettől.

– De ezek szerint te nem. Ha úgy kívánná az érdeked, akkor szerinted például Justinnal is le kellene feküdnöm?

– Igen. Én is megtettem érted mindent, úgy vélem ennyi beleférhet. És különben is, nem az lenne a helyes válasz, hogy igenis uram?

– Na, itt álljon meg a menet! Mit képzelsz te magadról, ki vagy te? – Csóválta a fejét hisztérikusan Barbara, vadul lehámozva Martin kezét a válláról.

– Hát, ha játszunk, akkor a te gazdád, különben meg, ha jól tudom a barátod. Vagy netán rosszul tudom, nem így van?

Barbara hosszan hallgatott, komoran nézve a padlót maga előtt, majd nagyon halkán megszólalt.

– Elrontottad az egészet. Az a mi kis játékunk, a mi titkunk volt. Ez a játék a kölcsönös örömszerzésről szól. Pár barátunk tudott csak róla, és az volt a lényege, hogy... Mindegy, látom, hiába magyarázom. Ennél intelligensebbnek gondoltalak.

– De hát megtetted már máskor is!

– Az más! Szórakozásból, idegenekkel, mert nekem is tetszett a játék. De üzleti érdekből? Normális vagy te?

– Miért, mi ebben a más? Játsszunk úgy, mint máskor, és még haszna is van.

– Te komolyan nem érted, hogy ez miben más? Játshatunk kurvásat, de nem vagyok kurva! Játshatunk olyat, hogy a rabszolgád vagyok, de ettől még a

kapott a sorstól, amit nem szabad újra elszalasztani. Aztán újabb gondolatok tolultak a fejébe: ez most csak egy futó kaland, egy flört, Alex pedig bármikor visszamehet Lindához, ha rendeződnek a dolgaik, ő pedig megint itt marad összetört szívvel. Sőt még az is megtörténhet, hogy két szék közt a pad alá esik. Maga sem tudta, hogy a koktél vagy a saját gondolatai szólnak-e belőle, de egyszerre örült, dühös volt és félt is egy picit. Azonban épp ez volt az izgató eddig minden játékban, csak itt most egy kicsit nagyobb volt a tét.

– Szia édesem. Gondoltam, hogy itt megtalállak. – Hallotta Barbara az ismerős hangot, majd szinte azonnal érezte is a férfikezet a vállán. Visszatérve a valóságba, hátranézett, majd jött is az újabb meglepetés. Ahogy hátrafordult, Martin már csókolta is száján, átölelve karjával, mintha egy hete meg sem történt volna az a konfliktus.

– Várj egy picit, mindjárt visszajövök. – Szólt oda Alexnek Barbara tanácstalanul, majd hallótávolságon kívülre húzta Martint.

– Te megőrültél? Mi volt ez?

– Nem bírtam tovább nélküled!

– Hát a múltkor nem így nézett ki.

– Dehogynem! Félreértetted. Csak nem hagytad megmagyarázni.

– Magyarázkodásokra nem vagyok kíváncsi.

– De akkor is elmondom. – Szorította meg Martin Barbara kezét. – Tudom hibáztam, bocsáss meg, beismerem, nagyon rossz ötlet volt. Eredetileg teljesen más volt a tervem, aztán összefutottam Bakerékkal. Általában nem szoktam inni, de aznap este többet ittunk a

– Mintha jártunk volna együtt egy darabig. Nem emlékszel? – Gúnyolódott Martin, miközben Barbara a ruhát forgatta.

– De hol vegyem át? A klubba mégsem mehetek be utcai ruhában, szatyorral a kezemben.

– Itt. – Vágta rá a férfi teljes nyugalommal.

– Itt? Itt az autóban?

– Igen.

– De a sofőröd, meg a körülöttünk lévő autók... – Hebegett Barbara ijedten szemlélve a körülöttük lévő forgalmat.

– Talán zavar?

– Nem öltözhetek át itt az autóban. Egy csomóan meglátnának!

– Valóban. Akár meg is láthatnak, de ők nem ismernek téged. És pont ez az izgalmas az egészben. Nem gondolod?

– De igen uram! – Váltott stílust szinte azonnal Barbara, miután érezte, hogy ismét egy izgalmas játék kezdődik.

Azzal észrevétlenül lejjebb csúszva az ülésben, szép lassan elkezdte kigombolni ruháján a gombokat, majd mikor az utolsóhoz ért, nagy levegőt vett. Egy hirtelen mozdulattal lekapta magáról az öltözetét, majd nyúlt is az új ruhájáért, hogy minél hamarabb magára ölthesse. Martin azonban megfogva a kezét, megállította.

– Nem. Ez alá a ruha alá nem kell melltartó. És talán a bugyi is felesleges.

– Rendben. – Hajtotta le a fejét Barbara, majd hátranyúlt, hogy kikapcsolja a melltartója csatját. Ahogy kibuggyantak gyönyörű, formás keblei, Martin tekintete

– Ez remek, lehet, hogy nekem is egy ilyen pasi kellett volna. – Vágta rá Barbara, majd kisebb gondolkodás után inkább korigált. – De nem, felejtsd el. Mégis minden úgy jó, ahogy van. Tökéletes nekem ez a szerep Martin mellett.

– Oké, amúgy én is gondoltam rád, hogy felhívlak, hallottam mi történt szegény Martinnal. Jól van? Rendbejött már?

– Igen, köszi, vele minden rendben, de honnan gondolod, hogy volt valami baja?

– Hát Edward mesélte.

– Edward? Lemaradtam valamiről, ismernem kellene valamilyen Edwardot?

– Ja, bocs, tényleg. Te nem ismered. Régi barát, mindig mindenkiről van valami híre. Tudod, a pasik is pletykások tudnak lenni a golfklubban. Egyébként meg szegény megboldogult Alexnek volt alkalmazottja, esetleg onnan ismerhetted volna.

– Várj csak! Most ugyanarról az Alexről beszélünk? Alex Blackről?

– Persze. Vele jártál, nem?

– Nem jártam vele, de megakadt a fülem egy szavadon. Jól értettem, azt mondtad, hogy megboldogult?

– Ó, bocsáss meg. Te nem is tudtad, hogy mi történt vele? Nagyon sajnálom, hogy tőlem kellett megtudnod. Bocsánat, ezer bocsánat érte. Nekem is Edward mesélte, hogy állítólag autóbalesetet szenvedett Mexikóban. Azt hittem, tudtad.

– Nem, nem tudtam. – Csuklott el Barbara hangja. – Ezt nem hiszem el. Biztos?

– Edward szerint igen.

– Nincs de hát. A kikötésig nem lesz rá szükséged. Kint a tengeren úgysem lát meg senki, vagy ha mégis, akkor hadd irigykedjenek.

– Igenis, kapitány úr! – Érezte meg Barbara a játék lényegét, s már alázatosan kapta is le magáról a ruháit, amit Martin rögtön el is tüntetett a hajó rengeteg titkos rekeszének egyikében.

– Eddig jó. Most pedig menj ki a hajó orrába és figyeld, nehogy az utunkba kerüljön egy jéghegy.

– Mi? Jéghegy itt? – Kérdezett vissza Barbara értetlenkedve, de aztán pillanatokon belül leesett neki, hogy szerelme csak viccelődött, s még mielőtt Martin válaszolhatott volna, indult is előre. – Bocsánat kapitány úr, megyek figyelni.

Barbara egyáltalán nem bánta meg, hogy párja levetette vele a ruháit. A lány tengeri szellő kellemesen simogatta bőrét, az enyhe hajnali napsugarak pedig épp elég erősek voltak ahhoz, hogy érezni lehessen melegüket, de még ne égessék. Órákig tudta volna élvezni ezt az idilli állapotot, ám kisvártatva meglátott valamit a horizonton.

– Egy másik hajó közelít felénk! – Szólt aggodalmasan Barbara. – Pont erre tart.

– Nyugi el fogunk férni egymás mellett. Elég nagy a tenger.

– Nem is attól félek, csak hogy meglátnak így meztelenül.

– Ne szégyelld magad, hisz gyönyörű vagy. Maradj csak ott és húzd ki magad. Tudod, a jéghegyek veszélyesek lehetnek.

– Igenis uram, ahogy parancsolja.

latok kergették egymást a fejében, s ő egyre inkább elcsüggedt. Érezte, hogy önkéntelenül is a szemeit törölgeti, s ettől valószínűleg az egész festék elkenődhetett. Végül szinte már sírva felállt, és kiment a mosdóba, hogy legalább a pityergés nyomait eltüntesse. Feldúltságában azonban letett arról, hogy újra tökéletes sminket varázsoljon, meg aztán már úgymint mindegy volt, Alex nyilván úgysem jön el.

De kilépve a mellékhelyiség ajtaján, szinte földbe gyökerezett a lába. A terem túlsó végében, a bejáratnál ott állt Alex, és láthatóan őt kereste. Elegáns volt, a megjelenése makulátlan, arányos, sportos alkata vonzotta a tekinteteket, s Barbara most úgy érezte, hogy bármilyen csinosan is öltözött fel, a férfi kisugárzása elhomályosítja őt is. Sötét acélkék zakója alatt hófehér inget viselt, hozzá középkecsk nyakkendőket kötött, s ahogy Barbara végigmérte a férfi jól megválasztott összeállítását, rá kellett jönnie, hogy Alexnek még ahhoz is van érzéke, hogy ruháival testi adottságait is kihangsúlyozza: gyönyörű kék szemei szinte megkoronázták a jelenséget. Ahogy ott állt az elegáns, de mégis lezseren kigombolt zakóban, kezét lazán zsebre dugva, Barbara úgy érezte magát, mint akit villámcsapás sújtott.

Alex vélhetően már jó párszor körbenézett a helyiségben, s mivel nem látta Barbarát, épp elhagyni készült a termet. Tekintetük elkerülte egymást, Barbara pedig annyira leblokkolt, hogy nem volt ereje megszólalni, egy fél hang sem jött ki a torkán. Szinte lebénulva nézte végig, ahogy a férfi egy pillanat alatt kilép a teremből, s ha nem történik valami isteni csoda, talán az életéből is örökre.

másodpercig nézegette a ruhadarabot, miközben agya lázasan kombinált, hogy vajon mi történhetett, hogyan, miért és kiről kerülhetett oda az ominózus ruhadarab. Aztán mérgében lehajította a tangát a fotelra, felpattant, és a kijárat felé sietett. Alex már csak arra lett figyelmes, ahogy teljes erővel becsapta maga mögött a bejárati ajtót, úgy, hogy még a vakolat is lepattant a félfá mellől.

Ahogy a férfi kinézett a konyhából, már csak az üres szobát látta maga előtt, Barbara sehol sem volt. Kisietett a bejárati ajtóhoz, de mire kiszólt utána, a lány már elment. Alex értetlenül ment vissza a nappaliba, ahol megpillantotta a fotelon heverő bugyit, s azonnal összeállt benne a kép.

Amint Barbara hazaért, sírva dobta le a ruháit, majd az első útjába kerülő fotelba bekucorodott. Fejét a karfára hajtotta, kézfejjével pedig alig győzte törölgetni a könnyeit. Düh, kiábrándultság és szomorúság kavargott benne, utálta az egész világot. Az első gondolata az volt, hogy véget kellene vetni ennek az egész szenvedésnek, hisz akárkibe is szeret bele, mindig csak csalódás a vége. Kiment a konyhába, kihúzta a fiókot és kezébe vette a legnagyobb és legélesebb kést. Nézegette egy darabig majd a csuklójához szorította. Gyűjtötte a bátorságot, hogy még egy kicsit jobban rányomja, hogy aztán majd egy határozott mozdulattal felvágassa ereit.

Hosszú percekig állt ott mozdulatlanul, miközben könnyei hangos koppanással hullottak a konyha padlójára. Végiggondolta a lehetőségeket, de nem volt bátorsága megtenni. Gondolkodott, hogy hol ronthatta el, miért érdemli ezt a sorstól, végül arra jutott, hogy ha ezt a

– Köszönöm. Most viszont maradnék felöltözve, ha nem bánod.

– Persze. A lényeg, hogy te jól érezd magad. Ha nem akarsz, nem kötelező semmi sem. – Nyugtatta párját Alex, bár maga sem értette, miért mondott le ilyen könnyedén arról, ami eddig neki is szinte lételeme volt. Talán a szerelem tette, az az érzés, ami most felülírt minden egyéb vágyát.

Barbara az elkövetkező hónapokban minden erejével azon volt, hogy mind viselkedésben, mind pedig öltözködésben megfeleljen azoknak a mintáknak, melyeket az elegáns úrinóktól elvárnak. Visszafogott stílusban öltözködött, választékosan fogalmazott, figyelt az étkezéseire, illetve került minden olyan tevékenységet, mely nem méltó a felsőbb körökhöz. Mindez természetesen az otthoni dolgaiban is érezhető volt, hiába lett volna kényelmesebb, nem vetkőzött le, de még csak lazább ruhát sem vett fel. Legfőképpen pedig az erkölcsi cseire vigyázott, hanyagolt számos korábban kedvelt szexpózt, és a spontán együttléteket is próbálta kerülni. A szex nem volt beszédtema, a szadomazo játékok pedig kiváltképp tiltólistára kerültek. Helyette bújta a női magazinokban fellelhető „hogyan legyünk boldogok?“, „mit szeretnek a nők?“, illetve „a jó párkapcsolat titka“ típusú cikkeket, melyekről ugyan megvolt a véleménye, de ezeket igyekezett mindig kivenni a fejéből.

Bár eleinte hiányzott a bujaság, de most az úrinő szerep is tetszett neki, főleg, amikor társaságban, üzleti vacsorákon, vagy egyéb olyan rendezvényeken voltak, ahol reprezentálni kellett. Jóllehet Alex lazasága kissé

Már épp letette volna a villáját, mikor ismét megérezte vaginájában a mozgást. Egyáltalán nem számított rá, a vacsora alatt szinte teljesen el is felejtette, így érthető módon ismét meglepetésként érte. Olyannyira, hogy villáját hangos csörömpöléssel ejtette le a földre. Zavarában azonnal lehajolt érte, de egy pincér gyorsabb volt nála, Alex pedig nem kapcsolta ki a készüléket rögtön, hanem megvárta a kellő hatást. Hatalmas lelkiertő kellett, hogy csendben kibírja, de sikerült. Kisvártatva újabb pohár pezsgő következett, miközben Alex ismét bekapcsolta a távirányítót. Barbara remegő kézzel tette le a poharat, de néhány csepp így is a fehér damasztra hullott. Most viszont már képtelen volt teljes csendben maradni, halkán nyüszített, majd zilált, de Alex nem könyörült meg. Majd fél percen keresztül bekapcsolva hagyta a szerkezetet és csak akkor kapcsolta ki, mikor a szomszéd asztalnál ülő elegáns idősebb hölgy megvető pillantással kezdte mérgetni őket.

Alex kis idő múlva harmadszor is megnyomta a gombot, és ezúttal is hagyta, hogy az alattomos kis vibrátor barátnője határait feszegesse. Barbara eleinte csendben, összeszorított fogakkal túrt, aztán egyre hevesebben vette a levegőt, és egyre furcsább hangokat adott ki. Végül remegni kezdett, homloka gyöngyözött és látszott rajta, hogy rettentően küzd azért, hogy csendben és nyugton maradhasson. De nem bírta sokáig, felpattant és kirohant a mosdóba, miközben igyekezett lejjebb húzni amúgy is rövid szoknyáját, mely a férfi vendégek legnagyobb örömeire a belső kényszer kiváltotta ficergés, kinszenvedés következtében most még jobban felcsúszott.